ANUL II.—No. 564

EDIȚIA ANTEIA

LUNI și MARȚI 9—10 IULIE 1890.

Numĕrul 10 Bani

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI SI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administrației Din **Județe** și **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an in țară 30 lei; în streinĕtate 50
Șese lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la **kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.

V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** și **JUDEȚE** se primesc **direct** la administrație.
Din **PARIS** la *Agenția Liberă*, C. Adam și *Agenția Havas*.
Din **STREINĔTATE,** direct la administrație și **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . 3,— lei „
Insertiunile și Reclamele 3 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAȚIA : Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACȚIA : Strada Nouă, 10**

Bucurescĭ 9 Iulie

Distrugerea uneĭ legende

II

„Fără Regele Carol n'am avea armată; El a creat'o, El a desvoltat'o, El a condus'o la rezboiŭ, El i-a dat botezul sângeluĭ și gloria militară.“ Așa vorbesc dinasticiĭ noștri.

Să cercetăm faptele cu istoria în mână și vom vedea cât de puțin întemeiată este și această legendă scornită de lingușitoriĭ Paiatuluĭ.

Meritele unuĭ Suveran în privința armateĭ se apreciază din două puncte de vedere: unul moral, altul material.

Ce a făcut Carol I pentru a ridica moralul armateĭ noastre?

Abia sosit în Țară, primul Sĕŭ fapt a fost dezmoralizator pentru armată.

El, care este născut și crescut într'o Țară unde credința armateĭ către Suveran a foșt tot-d'a-una tradițională, nu s'a sfiit de a da exemplul cel maĭ rĕŭ, cel maĭ primejdios, cel maĭ dezmoralizător, resplătind trădarea militarilor carĭ luaseră parte la complotul nocturn din 11 Februarie 1866.

Singur acest fapt ar fi îndestulător pentru a osândi pe orĭ-ce Suveran necum un Principe strein de la care orĭ-cine avea dreptul să se aștepte că va ține maĭ presus de toate la onoarea militară.

Dar în urmă ce a făcut Carol I ca să merite titlul de Creator al armateĭ române?

Nu vorbesc de jertfele materiale pe carĭ Țara le-a făcut pentru a mări și a îmbunătăți armata. Se știe că în asemenea cestiunĭ toate partidele aŭ fost unanime, toate Camerile aŭ acordat guvernelor tot ce aŭ cerut pentru armată.

Bugetul rezboiuluĭ a crescut din an în an și astă-zĭ el absoarbe aproape jumĕtate din veniturile Statuluĭ.

Care a fost rolul luĭ Carol I în această organizare? In ce a contribuit El personal atât moralmente cât și materialmente la progresul armateĭ?

A intervenit El oare vre-o dată pentru a împedica vr'un abuz saŭ o nedreptate? Intrebuințat'a înrîurirea Sa firească ca Șef suprem al armateĭ pentru a pune capĕt favoritismuluĭ saŭ altor neajunsurĭ de care armata este bântuită?

Nu! Carol I nu s'a preocupat de ce se petrece în armată de cât primind raporturĭ de la miniștriĭ sĕĭ de rĕzboiŭ, carĭ toțĭ făceaŭ politică precum le poruncea primul ministru.

Când eraŭ roșiĭ la putere, ofițeriĭ suspectațĭ de ideĭ conservatoare eraŭ persecutațĭ, mutațĭ, lăsațĭ la o parte; când veneaŭ albiĭ, ofițeriĭ cu ideĭ liberale eraŭ prigonițĭ la rândul lor.

Carol I le știa toate acestea, dar nu se amesteca, căcĭ avea nevoe de a lăsa mână liberă miniștrilor Sĕĭ în afacerile interioare, pentru a putea dispune orbește de dânșiĭ în politica Sa exterioară.

Este în adevĕr de mirat cum, în urma uneĭ acțiunĭ atât de dezmoralizătoare și de imorale, exercitată de Șeful eĭ direct, armata noastră nu s'a corupt de tot.

Prin urmare nu numaĭ că Carol n'a creat și n'a desvoltat armata noastră, dar din contră, El a făcut tot ce a putut spre a o corupe, spre a o slăbi moralmente. Și dacă ea a progresat, aceasta nu e meritul Luĭ, ci al împrejurărilor, al timpuluĭ, al patriotismuluĭ Românilor.

Tot atât de nemeritată este faimoasa și ridicula poreclă de *Mare Căpitan* hărăzită luĭ Carol I de lingușitoriĭ Sĕĭ interesațĭ.

Ar fi timp ca să se rupă o dată vĕlul înșelător ce acopere cele petrecute cu ocaziunea rezboiuluĭ din 1877. Când se va scri istoria imparțială a acesteĭ campaniĭ, se va vedea cât de neînsemnat a fost rolul jucat de Carol I personal.

Nicĭ un act de bravură, nicĭ un act de conducere înțeleaptă, nicĭ măcar o licărire de talent militar, n'a dovedit El în tot cursul rezboiuluĭ.

Desfid să mi se dea o desmințire arĕtându-mĭ un singur fapt care să'mĭ dovedească că cele scrise aci nu sunt purul adevĕr.

Trecerea Dunăreĭ a fost făcută într'un mod atât de imprudent în cât, dacă Osman-Pașa ar fi voit să atace detașamentele române carĭ treceaŭ, el ar fi putut să le distrugă unul după altul.

Atacul Plevneĭ de la 30 August 1877 a fost o greșeală enormă. El n'a slujit la nimic și a costat viața la 3000 de Românĭ.

Soldațiĭ și ofițeriĭ noștri s'aŭ bătut bine; așa este; dar aceasta nu dovedește că Carol I a fost un *Mare Căpitan.*

Tot așa este și cu operațiunile ulterioare carĭ aŭ adus căderea Plevneĭ. Ele sunt opera Generaluluĭ Totleben; Carol I nu comanda de cât cu numele.

In scurt, resbelul de la 1877 a dovedit că Românul știe să'șĭ facă datoria, că dênsul nu se teme de moarte; dar *Marea Căpitănie* a luĭ Carol I ce are a căuta în toate aceste?

Iată dar încă o legendă dinastică redusă la adevĕrata eĭ valoare, adică, la nimic.

In curênd voiŭ proba că tot atât de neîntemeiate sunt meritele ce se atribue luĭ Carol I pe tărâmul cultural și economic.

Dunăreanul.

TELEGRAME

FRAUENFELD, (Elveția), 8 Iulie.— Azĭ s'a deschis tirul național în prezența uneĭ imense populațiunĭ.

BELGRAD, 8 Iulie. — Ziarul *Videlo* anunță că Sinodul s'a ocupat alaltă-ierĭ de divorțul între Regele Milan și Regina Natalia și a declarat că sentința dată maĭ de mult în această chestiune este foarte legală.

LONDRA, 8 Iulie. — Parlamentul se va amâna până la 12 August st. n.

ROMA, 8 Iulie, — Regele pleacă diseară la San-Rossore.

Ziarul *Capitan Fracassa* primește din Turin o telegramă prin care anunță căsătoria duceluĭ de Aosta cu princesa Elvira de Bavaria.

PARIS, 8 Iulie. — Cunoscutul filantrop sir Richard Wallace a murit.

DUNKERQUE, 8 Iulie. — Se anunță că, în urma uneĭ marĭ furtunĭ, 13 bărcĭ franceze de pescuit cu 51 oamenĭ ar fi pierit lângă insulele Orcade.

SEBASTOPOL, 8 Iulie. — Regina Grecieĭ s'a îmbarcat pentru Atena.

MADRID, 8 Iulie. — In provincia Valenția s'a constatat ierĭ 19 cazurĭ de holeră și 10 morțĭ.

Situația în Bulgaria

Sultanul a promulgat o iradea prin care acordă berate episcopilor bulgarĭ din Usküb, Küprülü și Ochrida. Această mĕsură a făcut o foarte bună impresiune atât la Sofia cât și în provincie; ea este o dovadă maĭ mult de încrederea ce are Poarta în cabinetul Stambuloff. De sigur că un asemenea succes va avea multă influență asupra alegerilor viitoare și va asigura guvernuluĭ Bulgar în Sobranie o mare majoritate.

S'a dat ordine visterieĭ Bulgare ca să se plătească cuponul de 1 August a drumuluĭ de fier Varna-Rusciuk și tributul Rumelieĭ pe luna curentă.

D. Stambu'off a telegrafiat mareluĭ Vizir rugându'l să prezinte Sultanuluĭ mulțumirile guvernuluĭ bulgar cu ocaziunea regulăreĭ chestiuneĭ episcopilor bulgarĭ din Macedonia și a'l asigura că, în orĭ-ce întîmplare, poate conta pe Bulgaria.

Presa bulgară se arată foarte satisfăcută de soluțiunea ce s'a dat acesteĭ chestiunĭ și aduc omagiĭ înțelepciuneĭ și spirituluĭ de dreptate a Sultanuluĭ. Ziarul *La Bulgarie* maĭ cu seamă, salută cu bucurie acest act de justiție și reparațiune zicênd că el face cea maĭ mare onoare guvernuluĭ imperial.

D. Stambuloff, mergênd de la Siștov la Rusciuk a fost întâlnit pe la jumĕtatea drumuluĭ de un vapor din flotila bulgară, avênd pe bord notabiliĭ acestuĭ din urmă oraș, din carĭ ceĭ maĭ mulțĭ musulmanĭ, venițĭ să'ĭ ureze bună venire. La Rusciuk notabiliĭ aŭ dat un banchet în onoarea primuluĭ ministru.

Serbarea pentru Eminescu

Ierĭ a avut loc în spațiosul loc al *Colosseuluĭ Oppler* serbarea dată de presa Capitaleĭ și de studențiĭ universitarĭ în folosul sporireĭ fonduluĭ pentru bustul luĭ Eminescu.

După cum s'a putut prevedea, succesul serbăreĭ a fost strălucit.

Incă de la orele 3 p. m. lumea a început să vie și la 8 seara nu maĭ găseaĭ loc.

Miezul serbăreĭ n'a fost în grădina propriŭ zisă a Colosseuluĭ; ci pe câmpul de lângă această grădină.

Acolo era instalate: chioșcul pentru tutun; chioșcul pentru florĭ; căișoriĭ; cârciuma D-luĭ Marinescu-Bragadiru; chioșcul cu tombola; un birt național; jocul de verigĭ și o mulțime de alte distracțiunĭ.

Seara câmpul a fost feeric iluminat și lumea alerga de la un chioșc la altul, grăbindu-se să contribue pentru bustul luĭ Eminescu.

Nu știm până acum care este venitul net al serbăreĭ; în orĭ-ce caz el este maĭ presus de așteptărĭ.

La toate chioșcurile stăteaŭ ziariștĭ, studențĭ și studente.

Tombola a avut mare căutare, iar căișoriĭ aŭ ispitit pe mulțĭ să 'șĭ încerce norocul.

La orele 9 seara s'a început reprezentația în sală, unde intrarea costa 25 banĭ.

Reprezentația a început cu o scenă din *Doctorul fără voie* de Molière, jucată de D-niĭ *I. Jianu* și *V. Alexandrescu.*

Apoĭ, mica elevă *Sofia Hussar,* cu un talent și o vervă, care aŭ provocat admirația tutulor, a recitat poezia: *O mamă* de Eminescu. Rechemată, fetița a maĭ zis cu mult foc poeziile *Hogea Murat-Pașa* și *Ruxandra* de Alexandri.

Publicul a rechemat'o de maĭ multe orĭ, făcându'ĭ ovațiunĭ. 'I s'aŭ oferit și o cunună de laurĭ, florĭ, cărțĭ, etc.

D. Nicolescu a recitat apoĭ, cu talentu'ĭ cunoscut, monologul: *Un domn care întârziază,* după care a cântat D. Kueisel, din vioară și apoĭ debută bine-cunoscutul antipodist. D. Streitförder Pascal. pe care publicul l'a aplaudat mult.

Cu acestea reprezentația s'a sfîrșit și imediat a început danțul.

Lumea a continuat a sta în cele două grădinĭ până târziŭ de tot.

Pe la miezul nopțeĭ, organizatoriĭ serbăreĭ s'aŭ întrunit la un banchet (?) ce le-a fost oferit de D. Doser, antreprenorul stabilimentuluĭ Opler, care trebue să fie foarte mulțumit de ceea-ce a câștigat aseară.

Imprastiarea bandelor albaneze

Ziarul *Neue Freie Presse* află din Cetinge că ziarul oficial va publica raportul luĭ Edhem-Pașa în afacerea albanezilor. Edhem-Pașa după ce a împrăștiat pe ceĭ 6000 de albanezĭ resculațĭ a ajuns la Scutari.

Edhem-Pașa a avut alaltă-erĭ la Andrievitza o întrevedere foarte cordială cu d. Vukovicĭ, prefect muntenegrean. Restabilirea păceĭ în teritoriile de pe frontiera muntenegreană se consideră ca îndeplinită.

Repaosul de Duminecă

La Galațĭ

Ziarul *Galațiĭ* află că maĭ multe societățĭ din acel oraș a luat hotărîrea ca nicĭ un membru al eĭ să nu cumpere nimic din magaziile comercianților carĭ nu vor ține prăvăliile închise Duminecile și serbătorile de la orele 12 în sus.

Deciziunea plină de curagiŭ luată de membriĭ acestor societățĭ merită toată lauda și noĭ nu'ĭ putem de cât felicita de interesul ce pun în cestiunea arzătoare a repausuluĭ de Duminică.

Atragem atențiunea publiculuĭ asupra magazinelor comercianților acelor ce nu aderă la repausul de Duminecă, să nu cumpere nimic din prăvăliile D-lor căcĭ eĭ rĕmânênd izolațĭ vor căuta se înțelege a vinde maĭ scump de cât colegiĭ lor, carĭ vor fi închișĭ.

~~Ne-am făcut~~ datoria și 'ĭ-am prevenit de consecințele neplăcute ce va avea odată încăpățânarea celor ce nu aderă ca și colegiĭ lor să ție prăvăliile închise Duminicele; va veni o zi însă, când prevederile noastre devenind o realitate, amar se vor căi.

Ne adresăm și de astă dată către toțĭ comercianțiĭ de bine care vĕd în cestiunea repausuluĭ de Duminică o necesitate imperioasă, să închidă toțĭ prăvăliile mâine Duminică de la orele 12 în sus și suntem sigurĭ că afacerile lor vor merge maĭ bine de cât ale acelor ce nu vor să adere.

La Ploieștĭ

Erĭ Duminică, a avut loc în Ploeștĭ, o întrunire a funcționarilor comercialĭ. Secțiunea centrală din Bucureștĭ, a fost reprezintată prin D-niĭ Al. Mureșianu, M. Wecsler și Pavel Stănescu ca delegațĭ.

Intrunirea a fost impunătoare, peste 500 funcționarĭ comercialĭ aŭ asistat.

Aŭ vorbit în cestiunea repausuluĭ de Duminică D-niĭ: Pavel Stănescu, M. Wecsler, Al. Mureșianu, Al. Radovicĭ, Furnică și Scorțeanu, consilier comunal.

Delegațiĭ din Bucureștĭ, aŭ propus fondarea uneĭ societățĭ, care s'a primit cu aplause. Chiar aseară s'aŭ înscris peste 200 membrĭ, la orele 12 ședința se închide, după ce s'a dat numirea secțiuneĭ din Ploeștĭ de *Secțiunea I.*

Aniversarea Independentei Belgiei

BRUXEL, 8 Iulie.— Serbarea națională pentru a 25-a aniversare a suireĭ pe tron al Regeluĭ și a 60-a aniversare a proclamăreĭ Independențeĭ Belgieĭ, a început azĭ în mijlocul uneĭ marĭ mulțimĭ. 8 statue de marmură a celor maĭ celebri oamenĭ din secolul al XVI-lea aŭ fost inaugurate; cu această ocaziune s'a făcut manifestațiunĭ entusiaste.

După amiază s'a făcut procesiunea istorică care reprezintă luptele Provincielor-Unite contra tiranieĭ spaniole.

Din Iasi

Ruptura între D. V. Gheorghian și colectiviștĭ

Toată lumea știe, că de la căderea lor de la putere, colectiviștiĭ rĕmaseră în marea lor majoritate tot ceea-ce fuseseră în ultimiĭ anĭ aĭ existențeĭ lor viforoase ce aŭ avut'o să îndure din partea opozițiuneĭ crîncene și drepte ce li se făcea. In loc ca să caute, după ce aŭ căzut să se purifice să 'șĭ dea *un program* după care să lucreze, în loc să caute a da soluțiunĭ demne de un partid liberal (cum se intitulează) tutulor chestiilor economice și sociale, din contra eĭ persistară în modul lor de a gândi și a lucra. Ba ce e maĭ mult atraseră și pe *disidențiĭ* liberalĭ cu dânșiĭ, se fuzionară însă fără a se îngriji câtușĭ de puțin de *fleacurile unuĭ program,* o dată ce programul era și este însușĭ Dimitrie Brătianu.

Singurul om care a lucrat cu I. C. Brătianu chiar în ultimele zile înaintea căderiĭ luĭ de la putere, și care s'a convins că nu merge cu clișeurĭ și calapodurĭ vechĭ ci că trebue soluțiunĭ și încă radicale la toate chestiile vitale ce preocupă acuma toată lumea, a fost D. V. Gheorghian.

D. V. Gheorghian reprezintă și 'reprezinta *disidența* cu colectiviștiĭ chiar după fuziunea acestora cu *disidențiĭ.* Atuncĭ când se făcură în Bucureștĭ acele întrunirĭ monstre ale colectiviștilor pentru a se pupa în bot cu disidențiĭ, D. V. Gheorghian nicĭ nu catadicsise să se ducă la Bucureștĭ, căcĭ știa bine că acolo se opera împăcare și rezolvire de *chestiĭ economice* și politice.

Se înțelege că acest lucru nu plăcu de loc colectiviștilor maĭ cu seamă mareluĭ stat-major. Și de acĭ intrigĭ, rugămințĭ, amenințărĭ pentru a 'l face să renunțe la calea cea dreaptă și sinceră.

Drapelul, organul clubuluĭ liberal-național de aicĭ și inspirat de D. Gheorghian rezistă cu vigoare și demnitate la toate acestea și cerea într'una alcătuirea unuĭ program larg cu baze democratice.

Colectiviștiĭ începură a se îngriji de acest lucru și trimiseră chiar maĭ mulțĭ emisarĭ la Iașĭ, doară va împăca pe D. Gheorghian, însă în zadar, căcĭ acesta rĕmase inflexibil în hotărîrile sale.

Vĕzênd că nu merge așa, începură a uza de mijloace puțin demne, și anume a ațîța pe membriĭ clubuluĭ liberal național din localitate contra D-luĭ Gheorghian că ar fi o năpaste și o nenorocire pentru partid.

Toată lumea se întreba sĕptămâna aceasta cu mirare ce caută Mitiță Sturza pe aicĭ de stă atâta timp și ce însemnare oare să aibă conciliambulele ce avea cu diferițiĭ colectiviștĭ din localitate.

Iată rezultatul enigmeĭ: s'a hotărît ca Joĭ 5 Iulie să fie o adunare generală a tutulor membrilor clubuluĭ liberal-național, în care adunare să se dea un *vot de blam* președinteluĭ V. Gheorghian din pricina persistențeĭ sale în modul sĕŭ drept de a vedea.

D. Gheorghian de scârbă și indignare a plecat Mercurĭ seara la Slănic, lăsând pe colectiviștĭ să facă ce vor pofti.

Votul de blam dat de dânșiĭ va fi o onoare pentru D-luĭ, căcĭ va rupe cu desĕvîrșire și pentru tot-d'a-una cu aceĭ oamenĭ carĭ înțeleg a face numaĭ politică de mahala și de scandal.

In ruptura asta, D. Gheorghian duce cu sine elementele cele maĭ de valoare și de seamă din partidul liberal-național.

Drapelul va înceta de a maĭ purta numele organ liberal-național, ci pur și simplu *organ democrat.* Un program cu baze largĭ va fi elaborat în curând.

Sigur că o mulțime de tinerĭ și oamenĭ cu inimă se vor alĕtura de D. Gheorghian, care se bucură de multe simpatiĭ.

Ruptura D-luĭ Gheorghian cu colectiviștiĭ este o norocire pentru dânsul, căcĭ aceștĭ din urmă îl țineaŭ încolășat în cât nu putea să 'șĭ manifeste simțimintele democratice.

H. M. STANLEY

16

INTUNECIMELE AFRICEI

Prima noastră vizită la Albert-Nyanza

Scăparea ne era decĭ în găsirea uneĭ luntre. In ziua de 15 Decembrie, dimineața, locotenentul Stairs însoțit de patru-zecĭ oamenĭ plecă ca să se înțeleagă cu indigeniĭ din insula Kaseina. Lacul în partea asta e foarte adînc.

Un pescar și nevasta consimțise să stea la vorbă cu noĭ.

„Da, ne aducem aminte că a trecut pe aicĭ o corabie, e cam mult de atuncea. In ea se afla un om alb care vorbea foarte politicos. A ucis un Ipopotam și ni l'a dat să'l mâncăm. Oasele sunt aicea, putețĭ să le vedețĭ. Luntre mare nu găseștĭ pe lac nicĭ prin împrejurimĭ. Cea maĭ mare poate fi cel mult pentru treĭ oamenĭ. Noĭ ne cumpĕrăm

luntre de la Unyoro — şi în schimb le dăm locuitorilor de acolo sare şi peşte.

— Nu vreĭ să ne ducĭ o scrisoare la Unyoro?

— Nu! — şi începură amêndoĭ a rîde — nu, nicĭ nu trebue să vĕ gândiţĭ măcar la asta; să facă aşa trebury şefiĭ şi capetele marĭ, iar nu noĭ nişte bieţĭ păcătoşĭ care nu preţuim maĭ mult de cât sclaviĭ.

— Vreţĭ să vindeţĭ o luntre?

— D'apoĭ ce să faceţĭ cu ea, că e mică.

Cum aţĭ venit aicĭ? Pe drumul Iturìuluĭ? A! asta dovedeşte că sunteţĭ oamenĭ rĕĭ. Alt-mintrelea aĭ fi venit şi tu cu o corabie, cum a venit cel'alt alb, şi aĭ fi omorît şi tu ipopotamĭ. Mergĭ înainte. Puţin maĭ încolo te veĭ întâlni cu oamenĭ, care aŭ de meserie să omoare lumea. Nicĭ pe lângă lac, nicĭ pe toată întinderea câmpieĭ, nu găseştĭ nimic de mâncare. Uite-te împrejur şi nu veĭ vedea nicĭ o cultură. Ţara asta se chiamă Kasenia. Ce-va maĭ la vale, sunt Kavaliĭ. Mergĭ înainte încearcă'ţĭ norocul în altă parte.

Cel d'întâiŭ alb nu s'a oprit de cât o noapte aicĭ, a doua zi plecă, şi de atuncĭ n'am maĭ vĕzut nicĭ un altul."

Orĭ-ce făceam, zadarnic era. Ne muncirăm de geaba că n'o puteam scoate la capăt, să putem avea o luntre. Nu puteam păşi înainte de cât luptând, omorînd şi nimicind, de cât arzênd saŭ expuindu-ne a fi arşĭ. Toate drumurile ne eraŭ închise, afară de acela pe care venisem, şi proviziile ni se sfîrşiseră.

In consfătuirea ţinută seara, s'a hotărît să apucăm calea cea raţionabilă: să ne întoarcem la Ibuiri, să ne întoarcem îndărăt, opt-spre-zece zile de marş, să ne oprim acolo, şi de acolo să trimitem un puternic detaşament la Ipoto pentru a aduce îmbarcarea, mărfurile, ofiţeriĭ şi pe convalescenţĭ; apoĭ după ce vor fi lăsat cincĭ-zecĭ de oamenĭ sub comanda a treĭ saŭ patru ofiţerĭ, să meargă repede la staţiunea Ugaruue, să expedieze la Ibuiri pe aceia carĭ rĕmăseseră cu arabiĭ.

A doua zi 16 Decembre începe o ploaie zdravănă şi nu putem pleca până la nouĕ ceasurĭ. Pământul, bătut şi şes, absoarbe apa încet, şi o bucată de loc înaintăm până la genunchĭ în apă. Cum tocmaĭ eşiserăm la câmp, vedem trecând nişte antilope în bandă, şi cum aveam mare nevoie de hrană, vînarăm una.

Pe la 3 ceasurĭ după amiazĭ, tocmaĭ când împărţeam carnea printre flămânzĭ, auzim strigăte de rezboiŭ, şi ne pomenim cu câte-va săgeţĭ.

Nimic nu dovedeşte maĭ bine oarba stupiditate saŭ extrema temeritate a acestor sĕlbaticĭ, când îndrăznesc o mână de zece, doĭ-spre-zece oamenĭ să atace o companie de o sută şapte-zecĭ oamenĭ, din care numaĭ douĭ le-ar fi dat tutulor de cheltuială. Bine înţeles că după ce ne-aŭ plictisit cu urlete şi cu săgeţĭ, aŭ plecat; puteaŭ avea încredere în repeziciunea lor, căcĭ oameniĭ pe carĭ 'ĭ trimeserăm să'ĭ urmărească îĭ perdură îndată din vedere.

(Va urma).

CURIERUL BAILOR

Slănicul din Moldova

Căldurĭ copleşitoare înăbuşesc pămêntul şi bieţiĭ oamenĭ, martirĭ aĭ acesteĭ dragoste prea mare solare, se ascund sĕrmaniĭ, carĭ pe unde găsesc umbra maĭ deasă. Aceasta m'a împins şi pe mine să vin la Slănic, şi acum să mĕ credeţĭ că nu regret câtuşĭ de puţin pasul ce 'l-am făcut. Pe lângă că aicĭ e foarte rĕcoare, dar poziţiile sunt admirabile. E peste putinţă de a vĕ descrie impresia ce 'mĭ-a făcut priveliştea grandioşilor munţĭ, ce predomină cu vêrfurile lor încoronate de brazĭ uriaşĭ.

Nu maĭ vorbesc de petrecere, de oare ce orĭ cine poate înţelege cât de bine se petrece la băĭ, maĭ ales acĭ, şi aceasta o poate afirma acela carĭ aŭ vizitat de multe orĭ Slănicul, unde nu se ştie ce e monotonia.

Iată pe scurt programul petrecerilor:

6 ore dimineaţa). Toţĭ se întrunesc la salonul de cură, admirabil lucrat, unde staŭ saŭ se preumblă până la 8, ascultând muzica.

9—10 ore). Câţĭ-va se duc acasă şi ceĭ maĭ mulţĭ se înfund prin pădure, se duc la cascadă, la graniţă, la muntele Guf, saŭ la Chioşcul Liteanuluĭ în vêrful unuĭ munte la care te suĭ pe 356 de trepte şi fiind-că poziţiile sunt admirabile nicĭ nu bagĭ de seamă osteneala.

11 ore). Sună clopotul pentru dejun. Se strîng la masă, mănâncă până la 12, tot cu muzică, şi în urmă uniĭ se culc, iar alţiĭ o iaŭ din noŭ spre cascadă.

6 ore seara). Masa şi în urmă promenada la grădină, unde cântă muzica până la ora 9; de acĭ ceĭ maĭ mulţĭ se duc la Casino unde iar se distrează de minune, maĭ ales că e şi un piano şi multe din D-şoare ne fac deosebita plăcere de a ne cânta bucăţĭ foarte frumoase.

Se fac şi escursiunĭ la Poiana, Sĕrata, etc., nişte localităţĭ în Transilvania, unde se petrece admirabil, maĭ ales că berea pe unele locurĭ e excelentă şi tot de o dată şi eftină.

Acum terminând cu sumarul petrecerilor, dacă 'mĭ daţĭ voe vĕ voiŭ descrie poziţia loculuĭ.

Inainte de a intra în Slănic, trecĭ prin satul noŭ, care e aşezat în mijlocul a doĭ munţĭ, carĭ îşĭ reflectă uriaşele lor piscurĭ în apele cristaline ale Slăniculuĭ, carĭ curg şerpuind la poalele lor şi pe lângă stâncile rare de apă, perzêndu-se după o cotitură, printre sălciile carĭ îşĭ pleacă crăcile d'asupra acestuĭ torente repede, ce străluceşte ca o oglindă la razele argintiĭ ale soareluĭ.

Traversând satul pe lângă nişte case foarte originale, înşirate în linie dreaptă de la un capĕt al şoseleĭ până la cel'alt, intrĭ în Slănic, unde ochiĭ uimiţĭ de atâtea frumuseţĭ nu ştiŭ pe ce să se oprească maĭ întâiŭ:

In stînga rîuluĭ pe o movilă înconjurată de platinĭ şi brazĭ se înalţă majestoasă „Vila Munteanu" foarte drăguţă prin frumuseţea ornamentuluĭ grotesc, care izbeşte privirea chiar de la cea maĭ depărtată distanţă, de partea dreaptă localul Epitropieĭ de asemenea cu gust lucrat, se întinde pe o lungime de aproape 100 metri în faţa grădineĭ. Maĭ departe, Hotelul Scurtu, îţĭ fură şi el privirea prin solida sa construcţie în piatră.

Alăturĭ de acest Hotel sunt o mulţime de vile care se întrec una pe alta prin frumuseţe şi fantazie.

Maĭ în sus, tot pe marginea Slăniculuĭ, se desfăşură în zigzagurĭ o alee pitorească prin mijlocul pădureĭ, iar la fie care 30—40 metri sunt mese şi scaune pe sub arborĭ stufoşĭ, unde nicĭ o dată razele soareluĭ nu pot străbate.

Tot mergênd fără a ţĭ se urî, cu toate că facĭ aproape 40 de minute, ajungĭ la cascadă, unde te urcĭ într'un balcon construit d'asupra apeĭ, care se asvêrlă cu furie după nişte lespezĭ enorme de pietre, făcênd un zgomot asurzitor şi lăsând în urmă o spumă albicioasă.

Acĭ la cascadă e un ront cu băncĭ de jur împrejur şi în faţă un pavilion unde se găsesc cele maĭ bune prăjiturĭ, cafele, dulceţurĭ şi îngheţate. Tot acĭ, sub brazĭ se află al doilea rînd de popicĭ.

De la cascadă, mergênd tot în sus ajungĭ la graniţă şi de acolo la Poiana, unde după cum v'am spus se petrece de minune (bine înţeles cu buzunarul plin).

Intorcêndu-te îndărăt ieĭ pe aleea de pe partea cea-l'altă a rîuluĭ, nu maĭ puţin frumoasă ca cea d'întâiŭ.

De o cam dată să încheiŭ cu apele minerale, care sunt, după cum o susţin ceĭ maĭ mulţĭ, foarte bune, maĭ ales pentru bolĭ de stomac, anemie şi oftică.

Aceste ape sunt aranjate pe numere, şi anume:

No. 1. *Borvis* se bea toată ziua maĭ ales jumătăţit cu lapte.

E foarte rece şi are gustul apeĭ găzoase, cu deosebire că e maĭ tare şi e şi sărat.

No. 2. *Iod.* In această apă se fac băĭ pentru anemie, reumatism, etc.

No. 3. *Curăţenie.* Se bea dimineaţa, simplă şi cu lapte.

No. 4. *Fier.* Bună pentru pierdere de sînge. Se bea cu lapte şi cu vin negru la masă.

No. 5. Pentru *boale de ochĭ, urechĭ şi durere de cap*; această apă maĭ are facultatea de a întări gingiile şi împiedică stricarea dinţilor, conservêndu'ĭ.

No. 6. *Pucioasă.* Pentru boale de stomac; şi,

No. 7. Băĭ pentru diferite bolĭ corporale.

Acum pentru că nu voesc să abuzez prea mult, vĕ zic la reve ere.

M. Gri.

Târgul Neamţu

Intre staţiunile noastre balneare, înregistrăm cu bucurie şi staţiunea din Târgu Neamţ, deschisă cu începerea acestuĭ an, numaĭ provizor, pentru că localul băilor nu e zidit încă. Târgu Neamţ aşezat între munţĭ, are o poziţie din cele maĭ plăcute şi un aer dulce şi sănĕtos. Cum viĭ în târg, lăsând în urmă'ţĭ oraşele cele marĭ zgomotoase şi călduroase, simţĭ îndată deosebirea între aerul din oraşe şi cel de aicĭ, şi începĭ a respira maĭ cu gust.

Zece minute depărtare de târg se află pe vârful uneĭ stâncĭ, vechea şi renumita cetate istorică, Cetatea Neamţuluĭ, în care, odinioară bătrâniĭ şi femeile românilor se adăpostiră în timpul invaziunilor şi luptelor ce avură cu turciĭ, unguriĭ, etc. şi din care muma luĭ Stefan cel mare, dotată cu un caracter, ce rar se găsea pe atuncĭ, şi-a trimes fiul rănit îndărăt la luptă pentru a scăpa ţara de *inamicĭ*!

Afară de aerul cel dulce şi apa cea bună ce o are Târgu Neamţ, se află la o depărtare de jum. oră comuna Oglinzi, nişte izvoare cu ape saline ca cele de la Bălţăteştĭ, şi care aŭ fost analizate de Dl. Dr. Poni, găsindu-le foarte bune pentru suferinzĭ de rheumatism şi scrofuloză.

Recomandăm suferinzilor cu o puţină dare de mână de a veni la Neamţ pentru a se îndrepta, traiul zilnic fiind destul de ieftin; iar ceia ce privesc băile, apa se eliberează de o cam dată *gratis tuturora* care prezintă un certificat de la medicul de oraş saŭ altul, prin care se constată că în adevĕr suferindul are nevoie de o cantitate de apă salină. Pe lângă aceste găseştĭ locurĭ pentru escursiunĭ, poate dintre cele maĭ frumoase din Moldova: Mănăstirea Neamţuluĭ, Mănăstirea Agapia cu nişte poziţiunĭ romantice şi admirabile, nu maĭ puţin Mănăstirea Văratecul, în care, după o lungă şi obositoare escursiune, eştĭ primit ca acasă, unde te poţĭ adăposti 3 zile.

Până acuma sunt deja vre-o 20 familiĭ în târg, şi ne aşteptăm să maĭ vie multă lume.

* * *

Uniĭ bancherĭ ovreĭ din ţară, aŭ găsit un noŭ meşteşug de înşelăciune. Acest meşteşug constă în a vinde lozurĭ în rate lunare, aşa că şi ceĭ maĭ săracĭ să poată juca şi să aibă şansă de câştigat mulţĭ banĭ de odată, după cum zic eĭ. Şi pentru acest scop trimet agenţĭ prin diferite oraşe, maĭ ales prin târgurile cele maĭ micĭ unde lumea nu e în curent cu asemenea treburĭ, carĭ, caută a'şĭ desface marfa promiţând fie-căruia câştigurĭ enorme şi îmbogăţire repede. Aşa maĭ deunăzĭ a fost acĭ un agent de la casa „*Fortuna*" din Galaţĭ, care, a înşfăcat la vre-o patru, primele rate, în urmă însă aflând de şmecheriile lor, a fost silită pentru a nu fi dată publicităţeĭ, să înapoiască baniĭ. Nu de mult a fost un agent din Bucureştĭ, şi acesta a reuşit să înşele pe câţĭ-va, dar apoĭ a fost luat pe fugă.

Şi finanţiĭ ovreiescĭ maĭ ţipă că a fost înfierată de tinerimea naţiuneĭ eĭ. Noĭ zicem că bine le-a făcut, pentru că şarlataniĭ nu merită de cât dispreţul tuturora.

Nemţeanu.

Informaţiuni

Rugăm pe cititoriĭ noştri, să nu plătească Adevĕrul maĭ mult de 10 banĭ, nicăirĭ în ţară.

Vînzĕtoriĭ noştri aŭ deja o remiză destul de mare, 25 la sută, pentru vînzarea foilor.

Citim în *Lupta*:

Se ştie că guvernul nostru a însărcinat pe D. architect Révoil, inspectorul monumentelor istorice din Franţa, ca să inspecteze lucrările de restaurare a monumentelor noastre făcute de faimosul architect Lecomte (du Nouy).

Cât timp a fost în ţară D. T. Rosetti, ministru ad-interim al instrucţiuneĭ, la inspecţiunile ce s'aŭ făcut a asista pe lângă D-niĭ Révoil şi Lecomte şi ministru. Acum însă inspecţiunile se fac numaĭ de D-niĭ Révoil şi Lecomte.

De câte-va zile D. Révoil şi Lecomte se află la Sinaia **D. Lecomte este găzduit la Palatul regal**, pe când D. Révoil e la hotel.

Aceasta s'a făcut pentru a se arăta Domnuluĭ Révoil cât de bine e vĕzut în sferele înalte faimosul Lecomte şi pentru a se exercita o presiune asupra judecăţeĭ sale.

Inspecţiunea fiind făcută în asemenea condiţiunĭ, ne putem aştepta la rezultatul ce'l va da.

Vorba Românuluĭ, *spune'mĭ cu cine te adunĭ, ca să spuiŭ cu cine semenĭ.*

In *Adevĕrul* No. 446 din 16/28 Februarie am publicat următoarea informaţie:

Extragem următoarele rîndurĭ dintr'o scrisoare ce o primim de la corespondentul nostru din Călăraşĭ, I. Georgescu librar:

Am reclamat şefuluĭ poşteĭ pentru fiul sĕŭ, că plătit de Nicolaescu a'mĭ fura scrisorĭ din poştă, ziarele mĭ le ascund şi le dă a doua zi la lumină, fură returarile, le distruge şi le ia mărcile.

Rugăm pe D. M. Şuţu să califice D-sa aceste fapte.

De vr'o lună de zile, de când s'a apropiat alegerea de deputat la colegiul I de Ialomiţa, *energicul* judecător de instrucţie după lângă tribunalul d'acolo, ne tot hărţueşte pe la Cabinetul I d'aci, spre a da fel de fel de informaţiĭ unele maĭ secĭ de cât altele. Alaltă-ierĭ am fost chemaţĭ din noŭ spre a preda scrisoarea ce am primit'o atuncĭ.

Mărturisim că nu pricepem de fel zelul acesta târziŭ, pe care nu'l considerăm de cât ca rĕzbunare; 'l-am fi priceput atuncĭ imediat când ni se fura scrisorile şi ziarele d'ar *a treia zi după înfierbinţeală*, miroase de departe.

Domnul Ioan Lenş a fost numit director la Eforia spitalelor.

Citim în *Neue freie Presse*:

PANCIOVA, 5 Iulie.

Lângă Kubin s'aŭ tras focurĭ de pe malul sêrbesc, asupra santineleĭ vamale ungureştĭ; iar la Ostrovăţ s'a tras asupra curieruluĭ poştal unguresc.

Autorităţile competinte aŭ deschis ancheta.

Comitetul permanent de Olt este disolvat din cauza neregularităţilor de cancelarie.

Domnul Paraschiv Mihăilescu, este numit poliţaiŭ al oraşuluĭ Slatina.

In locul doctoruluĭ Georgescu, directorul Băilor Eforieĭ, se va numi doctorul Albescu.

Ziarul *Post* din Berlin află că Prinţul Alexandru de Battenberg, s'ar fi rostit asupra execuţiuneĭ luĭ Panitza, spunênd că ea a fost o greşală, de oare-ce crima sa n'a fost sêvêrşită şi un bulgar înţelege pedeapsa numaĭ pentru fapt.

Dacă s'ar proceda tot ast-fel, s'ar găsi în Bulgaria mulţĭ Panitza, care ar trebui executaţĭ.

Zilele trecute, ciobanul Ion Braina din comuna Soveja, judeţul Putna, păzind oile s'a pomenit de odată cu un urs că ia o oaie şi fuge, el strigând după el, ursul a lăsat oaia şi s'a repezit asupra ciobanuluĭ, pe care luându'l în braţe i-a rupt piciorul drept, mâna stângă şi i-a luat o bucată de carne de pe ceafă, apoĭ trântindu'l jos i-a spart capul foarte grav. Când ciobanul a început a ţipa să'ĭ vie în ajutor alţĭ ciobanĭ, ursul i-a apucat fălcile cu unghiile, şi pe urmă a fugit.

Nenorocitul cioban este într'o stare disperată şi doctoriĭ nu speră să'l maĭ scape. Când voeşte să bea apă, apa 'ĭ ese prin găurile din fălcĭ.

Buletinul Meteorologic pe ziua de (7) 19 Iulie.

La orele 12 noaptea termometrul centigrad arată + 22,°3 grade.
La 7 dimineaţa. + 24
La 12 ziua + 33,5
Inălţimea barometrică 751,5.
Cerul senin.

Ştirĭ Telegrafice

PARIS, 7 Iulie.—Consiliul superior de agricultură a votat o taxă de 6 fr. asupra berbecilor şi o taxă de 5 francĭ, adică 10 la sută, pe gogoaşele vermilor de mătase. După aceea a maĭ votat nişte taxe asupra făineĭ şi câtor-va producte agricole.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

7

ADOLPHE ADERER

VERBINELE

Tradus de I. S. Spartali

Domnul Ude rĕspunse acestor vorbe oferindu'ĭ o prietenie curată, o afecţiune de o dată. Şi Laura, în onestitatea inimeĭ sale şi cu încrederea naivă a sufletuluĭ sĕŭ, primi. Ea nu ştia că prietenia poate fi numaĭ între doĭ bărbaţĭ dacă nu s'amestecă o femeie între eĭ şi numaĭ între două femeĭ dacă nu s'amestecă un bărbat între ele, şi că prietenia dintre un bărbat şi o femeie este numaĭ o ipocrisie saŭ o tranziţie care duce saŭ la nepăsare saŭ la iubire.

D. Ude, ca om cu pricepere, nu sili pe Laura.

El lăsă la o parte orĭ-ce compliment relativ la frumuseţea eĭ, la distincţiunea eĭ, la persoana eĭ şi'ĭ vorbi numaĭ de virtuţile eĭ, de curajul eĭ ca să sufere loviturile soarteĭ, de compătimirea pe care o inspira...

Laura se obişnui încet—încet cu atenţiunea D-luĭ Ude pentru ea.

Laura exprimase dorinţa ca el să nu o însoţească nicĭ o dată până în locuinţa eĭ. El nu se duse, însă, fiind-că ştiuse să provoace simpatia nevesti-sale pentru Laura, ajunse ca s'o facă să înainteze repede, s'o facă femeia de încredere a caseĭ, aşa că el putea s'o vadă maĭ des, să'ĭ vorbească maĭ familiar, fără să provoace cea maĭ mică bănuială. Laura atuncĭ se da maĭ mult.

Laura se căia că la început nu putea suferi pe un om aşa de rezervat: uita cu desăvîrşire ce împrejurare i'l înfăţişase şi se gândea numaĭ la afabilitatea luĭ discretă, la simpatia delicată pe care i o arăta. Inima Laureĭ frământată de nenorocirĭ se deschidea iar sentimentelor dulcĭ şi afectuoase, şi era recunoscătoare acestuĭ prietin din zilele rele care o împăca iar cu viaţa.

Laura nu se putea opri de multe orĭ ca să pizmuiască fericirea Doamneĭ Ude care nu întâlnise un bărbat afectuos şi bun; şi îşĭ zicea că dacă i l'ar fi scos întâmplarea maĭ curênd în calea vieţiĭ sale ar fi mers alt-fel.. Şi pe nesimţite se obişnuia să se gândească la acela care părea că îngrijeşte de dênsa.

După felul de stagiŭ pe care şi'l impusese, când D. Ude nu maĭ putu răbda ca să se prefacă, când încercă iar să mărturisească Laureĭ că tot nu pierpuse speranţa că o să'ĭ îmblânzească mândria eĭ de la început, că se prefăcuse atât cât putuse, şi că nu va putea fi fericit de cât dacă ea se va da luĭ pe deplin, Laura nu rĕspunse aceşteĭ noĭ declaraţiĭ ca întâia oară.

Nu'ĭ vorbi cu tonul femeĭ ofensate care se indignează.

Iĭ întinse mâna şi'ĭ zise:

— Aş trebui să mĕ supĕr. Nu pot, fiind că aĭ fost bun pentru mine, fiind-că prietenia D-tale îmĭ face bine... Pentru ce viĭ să tulburĭ cu dorinţe nebune întoarcerea mea la viaţă, şi, nu zic la fericire, dar la linişte, la odihnă?

Vreĭ să'ţĭ fiŭ amantă?

Câtă vreme m'aĭ maĭ stima, dacă m'aş da?

Ah! destul de nedreaptă a fost soarta cu mine pentru ca să nu'mĭ pese de opinia oamenilor nicĭ de nedemnitatea purtăriĭ mele, dacă m'aşĭ face complicea greşalelor D-tale... Insă, îţĭ spun, foarte sincer, fără cochetărie şi fără slăbiciune, că ţiŭ mult la afecţiunea D-tale şi nu vreaŭ să o pierd, lucru care s'ar întîmpla de sigur, dacă aş ceda dorinţelor Dumitale.

Durerile marĭ sunt mute, a zis cine-va. Tot mute sunt şi adevĕratele hotărîrĭ. Intre femeia care explică pentru ce nu se dă, şi femeia care regretă că nu se dă, deosebirea nu e mare.

Laura pricepu că vorbise prea mult şi de aceia zise repede cu un ton maĭ sec:

— Adio! şi dacă vreĭ să mĕ maĭ vezĭ să nu'mĭ maĭ vorbeştĭ vre o dată ast-fel!

. . . .

Când voi Laura să intre pe poarta caseĭ unde şedea, auzi pe cine-va că o chiamă. Se uită:

— Enric!... strigă ea.

Pe urmă zise:

— Dumneata în faţa mea!... cutezĭ?

— Te rog!... Iartă-mĕ! O să te fac să înţelegĭ!

— Nicĭ o dată, nicĭ o dată, nicĭ o dată!.. Am jurat pe mormêntul copiluluĭ meŭ pe care l'aĭ lăsat să moară fără pâine, în mizerie...

— Bietul Gaston al meŭ!

— Este chiar vremea ca să plângĭ şi să'ĭ porţĭ doliul, după cum facĭ, ca un ipocrit ce eştĭ... Pleacă d'aci... Nu vreaŭ să te maĭ vĕd... M'aşĭ omorî maĭ bine de cât să te ert... Atuncĭ veĭ face două victime!.. Pleacă!

Laura intră în casă, lăsând pe bărbatul sĕŭ abătut de asprimea acesteĭ primirĭ.

Enric nu se aştepta să fie foarte bine primit; însă nu credea că nevasta sa va avea vr'o dată atât energie...

Se întoarse şi el acasă şi scrise Laurĭ o scrisoare lungă în care îĭ povestea tot, greşalele luĭ, mustrarea luĭ de cuget, voiajurile luĭ, silinţele luĭ, succesul luĭ..

La fie-care linie îĭ cerea de o mie de orĭ ertare; îĭ explica tot ce făcuse ca s'o găsească în Paris, greutatea cu care îĭ descoperise adresa. Iĭ mărturisea bucuria ce simţise când aflase cu câtă virtute şi cu câtă cinste suferise ea toate încercările: egoizmul la om nu'şĭ pierde nicĭ o dată drepturile. Şi pe urmă, reclama iar mila eĭ, cerêndu'ĭ să trăiască iar împreună, să fie fericiţĭ, fiind-că acum era bogat şi o iubea maĭ mult de cât orĭ-când.

Laura nu'ĭ respunse.

Enric îĭ scrise de două-treĭ orĭ pe rînd.

Degeaba!

Laura nu'ĭ scrise.

Se duse iar s'o caute acasă la ea.

Portarul îĭ zise rĕstit:

— Doamna de care vorbeştĭ a plecat din ziua când aĭ întrebat de dînsa. Şi îmĭ pare destul de rĕŭ! fiind-că era o femeie cum se cade.

— A spus unde s'a mutat?

— Nu.

— Se duse pe bulevardul Haussmann ca s'o aştepte când va ieşi cu lucrătoarele. Işĭ luă inima în dinţĭ şi intră în magazin să întrebe. I se respunse că doamna Laura nu maĭ venise de treĭ zile şi că nu se ştia nimic despre ea.

Enric era desnădăjduit.

Voia s'o vadă cu orĭ-ce preţ.

Nu voia să se adreseze justiţieĭ şi bătea podurile Parisuluĭ, şi când zărea câte o femeie care semĕna de departe cu nevasta luĭ, alerga după dînsa, hotărît să n'o maĭ piardă.

Insă nicĭ una din ele nu era Laura.

— Ah! simţ eŭ că nu mĭ-am ispăşit îndestul păcatele! îşĭ zise Enric. Am lăsat pe copilul meŭ să moară.. fiuluĭ meŭ trebue să'ĭ cer iertare!

Tocmaĭ era să se închidă cimitirul. Enric rugă pe îngrijitor să'l lase numaĭ un minut ca să vadă mormîntul copiluluĭ sĕŭ.

Ingrijitorul încruntă sprinceana, însă îl lăsă să intre.

Micul mormînt al luĭ Gaston era în marginea uneĭ aleĭ.

(Va urma).

Maĭ multe ziare anunţă că frigurile deng bântue la Saint Louis (Sènegal) şi cea maĭ mare parte din populaţiune este atinsă de această boală.

BAMBERG, 7 Iulie. — Principele Regent al Bavarieĭ a numit pe profesorul Schoenfelder arhiepiscop în Bamberg.

CONSTANTINOPOL, 7 Iulie.—D-niĭ de Calice şi de Radowitz aŭ adresat Porţiĭ, cu ocaziunea răpireĭ celor douĭ ingineri austriacĭ de către briganzĭ, nişte note prin care cer ca să se ia mĕsurĭ severe şi energice în interesul demnităţiĭ Turcieĭ şi a siguranţeĭ streinilor.

Inginerul Meyer care fusese lăsat liber spre a'şĭ procura suma de rescumpĕrare, redusă numaĭ la 1000 lire, reîntorcându-se la locul indicat spre a plăti acea sumă, n'a maĭ găsit pe nimenĭ acolo; soldaţiĭ începând urmărirea fără a maĭ aştepta scăparea luĭ Gerson, briganziĭ s'aŭ retras la munte luând pe prizonierĭ cu eĭ.

ATENA, 7 Iulie. — Principesa Sofia a născut azĭ dimineaţă la 9 ore un băiat; naşterea a fost fericită; nicĭ un membru din familia regală n'a sosit încă.

ABRAHAM DREIFUS

RECTIFICĂRĬ

No. 1. Paris, 24 Octombre.

D-luĭ Redactor şef al ziaruluĭ *Messager des Couliss's.*

Domnule

Anunţaţĭ în numĕrul D-voastră de ierĭ că principalul rol în feeria ce se pune în studiŭ acum la teatrul Fantaisies-Comiques a fost scris înadins pentru D-ra Hortensia.

Daţi'mĭ voie să rectific această eroare; mie 'mĭ era destinat rolul; D-ra Hortensia avea un rol fără importanţă.

Primiţĭ etc.

Sophie de la Tournelle
artistă dramatică

No, 2 (vezĭ No. 1) Paris, 25 Octombre.

Domnule Redactor,

Nu pot lăsa să treacă fără a protesta, scrisoarea pe care a'ţĭ publicat'o ierĭ sub semnătura: Sophie de la Tournelle.

Această pretinsă artistă dramatică ar fi trebuit să cugete maĭ înainte de .. a dicta; nu s'ar fi expus să fie desminţită.

Eŭ trebuia să joc rolul feeĭ Plouturense în noua feerie; iar rolul fără importanţă îl las bucuros iubiteĭ mele camarade, dacă totuşĭ o putea face ceva şi dintr'acela.

Primiţĭ etc.

Hortensia.

(No. 3. Vezĭ No. 1 şi 2) Paris, 26 Octombre.

Iubite prietine,

Piesa pe care o repet acum la Fantaisiès Comiques nu e nicĭ feerie, nicĭ revistă... e.. e o surpriză.

Devotatul D-tale,

Saturnin Robinet.

No. 4). Paris, 27 Octombre.

Domnule Redactor,

Aflu din spiritualul D-voastră ziar că se repetă la Fantaisiès-Comiques o nouă piesă intitulată: *Cascadele pariziane.*

Dar, sub acelaşĭ titlu am prezentat acum şease lunĭ o comedie în treĭ acte, pe care directorul teatruluĭ nu mi-a maĭ dat'o îndărăt.

Dacă asta e surprinderea ce ne aşteaptă, atuncĭ spune şi D-ta dacă n'am dreptul eŭ să rĕmân maĭ surprins ca orĭ şi care altul.

Primiţĭ, etc.

Ferdinand de Chesne.

[No. 5] Paris, 27 Octombre.

Iubite prietene,

Incă ceva relativ la *Cascadele pariziane.* Nu i am retras Domnişoareĭ de la Tournelle rolul feeĭ Ploutırense, pentru simplul motiv că nu i-l dădusem nicĭ odată.

Rolurile aŭ fost distribuite, în lipsa mea, prin îngrijirile amiculuĭ meŭ Chamd-froid.

Al D-sale

Robinet.

No. 6. Paris 27 Octombrie.

Domnule Prim-Redactor,

Sunt prea scos în vază în scrisoarea publicată erĭ pentru ca să nu protestez împotriva uneĭ asemenea imputărĭ.

Influenţa mea diplomatică nu poate să se reverse şi in teatru, şi o singură dată am vĕzut pe D-ra Hortensia la balul artiştilor dramaticĭ, unde am avut onoarea să'ĭ fiŭ recomandat de către colegul meŭ, marchizul de la Roche Longlevif.

Crede, D-le Prim-redactor, că nu sunt în stare a comite actul de care mĕ simt învinovăţit; ştiŭ în de-ajuns datoriile ce'mĭ impun situaţia mea pentru a le uita un singur moment; şi în calitatea mea de strein, ţiŭ maĭ mult ca orĭ-care altul să nu ating moravurile ţĕreĭ ce mĕ onorează cu ospitalitatea eĭ.

Primiţĭ, etc.

Ducele Pataquee de Rastaquera.
Şambelan extraordinar al Alteţeĭ Sale Regale Principele Zucca.

No 7. Paris, 28 Octombrie.

Domnule Redactor,

Onorabilul meŭ amic Ducele de Rastaquera m'a camĭ amestecat într'o desbatere unde n'aveam ce căta şi el nicĭ atâta.

Iată-mĕ nevoit a declara ca şi onorabilul meŭ amic, că sunt cu totul strein de ceia-ce e vorba.

Primiţĭ...

Marchizul De la Roche-Longlevif.

No. 8. Paris, 28 Octombrie.

Iubite Domnule,

Sunt colaboratorul luĭ Robinet în piesa ce se va reprezinta acum la „Fantaisies Comiques."

Nu pot primi insinuarea coprinsă în scrisoarea pe care v'a adresat'o D. Ferdinand de Chesne.

Domnişorul acela trebue să'şĭ facă mare idee de talentul sĕŭ pentru a'şĭ închipui că cine-va ar putea să'ĭ fure producţiunile. Piesa noastră era făcută şi primită cu mult înainte de a D-sale, precum dovedeşte rîndurile acestea extrase din „Le Manche Theatrale."

Te rog a le publica în acelaşĭ timp cu scrisoarea.

Primiţĭ.....

Trésord.

No. 9. Paris, 29 Octombrie.

Iubite Domnule,

Le Messager d eCoulisses e în tot-d'a-una foarte hazlie. Dar tot din ziarul D-voastră am aflat că D Trezord e colaboratorul luĭ Robinet la feeria *Cascadele pariziane?* Să morĭ de rîs, nu alt-ceva.

Iată-l pe domnul acesta ce revendică paternitatea uneĭ piese fiind-că a servit de mijlocitor între unul din autoriĭ şi creditoriĭ aceluia. Nu permit D-luĭ Trejerd să se facă tovarăş într'o asociaţie în care pe *jumĕtate rolul în vine mie.*

Primiţĭ etc.

Chaud-froid.

No. 10. Paris 30 Octombrie

Iubite Domnule,

Am rĕmas foarte surprins citind în numĕrul d-stră de ierĭ scrisoarea amiculuĭ Chaud-froid

Şi-a perdut mintea se vede, bietul meŭ colaborater pentru ca să scrie o scrisoare de aşa prost gust, aşĭ fi tare îngrijat de piesa mea, *dacă acea bună parte de colaborare ce-i revine,* nu s'ar reduce la o foarte mică parte.

Dar asta nu interesează pe lume, cum n'o interesează dacă am orĭ nu creditorĭ. E de ajuns să se ştie că-nu-mĭ maĭ pun numele alăturĭ de acel al luĭ Chaud-froid.

Primiţĭ... etc.

Robinet.

No. 11. Londra 30 Octombre.

Domnule Redactor,

Citesc în *Times* cum că s'a spus că un personagiŭ din corpul diplomatic a venit la un teatru din Paris şi a făcut scandal.

Fiind-că venisem la acelaş teatru, în aceeaşĭ zi, nu pot suferi o asemenea învinuire şi am scris îndată guvernuluĭ meŭ.

Primiţĭ...

Lord *Pygmalion Blustenfield.*

Ambasador la Insulile Sandwichi.

No. 12.

Domnuluĭ Director al ziaruluĭ *Courrier des Spectacol.*

Paris, 31 Octombre

Domnule şi iubite confrate.

In urma polemiceĭ aţiţată de întâia scrisoare a D-reĭ de la Tournelle, şi în urma plângereĭ ministeruluĭ afacerilor străine, sunt chemat înaintea poliţieĭ corecţionale pentru că am tratat materiĭ politice

Tribunalul are toate actele procesuluĭ şi va aprecia daca există în adevăr un fapt delictuos în aluziunea ce a dat loc complicaţiilor politice, de care vor să maĭ facă rĕspunzător. Dar până atuncĭ, şi pentru a înlătura orĭ ce ar putea produce o conflagraţie europeană, cred că fac un act înţelept şi patriotic, suspendând opariţiunea pentru câte-va zile.

Te rog dar să-mĭ acorzĭ un loc în coloanele d-tale pentru a anunţa suspendarea provizoriŭ a apariţiuneĭ ziaruluĭ meŭ şi că prin urmare nu voiŭ putea publica numeroasele scrisorĭ care mi-aŭ sosit ca rĕspuns la acelea înserate ierĭ.

Directorul ziaruluĭ *Massager des Coulisses.*
Armand d'Ormesson

ULTIME INFORMATII

La finele luneĭ Maiŭ, 1890, casa de economie a Statuluĭ avea în circulaţie 57,823 librete iar sumele depuse ca economie se ridicaŭ la 12,222,593 leĭ, din care 5,076,990 leĭ se găsesc depuşĭ în casa centrală a caseĭ de depunere.

Ministerul domeniilor a hotărît să ia mĕsurĭ severe în contra comersanţilor carĭ nu 'şĭ-aŭ înscris încă firmele. In acest scop, s'a dat o circulară tutulor comisarilor spre a soma pe comercianţiĭ din secţiile lor să'şĭ înscrie îndată firmele, căcĭ la caz contrariu vor fi daţĭ în judecată. Acelaşĭ lucru se va face şi cu comercianţiĭ din provincie.

Domnul Pache Protopopescu primarul Capitaleĭ va pleca mâine în concediŭ. Pe timpul lipseĭ D-sale D-nul Şoimescu va ţine locul de primar.

Sâmbătă noaptea pe la orele 11 a isbucnit un incendiŭ la gheţăria de la spitalul de copiĭ, precum şi la alte magaziĭ şi atenuanţe din curtea spitaluluĭ.

Pompieriĭ sosind aŭ localizat focul care n'a atins câtuşĭ de puţin corpul spitaluluĭ. O anchetă a început spre a se afla de unde a provenit focul.

Consiliul comunal al Capitaleĭ între alte cestiunĭ pe carĭ le-a avut la ordinea zileĭ, în şedinţa de sâmbătă, a aprobat construirea cascadeĭ celeĭ marĭ din grădina Cişmegiŭ.

D. Naumescu, ajutorul de Primar al Capitaleĭ, a obţinut un concediu şi va pleca peste câte-va zile la băĭ. D. Vintilă Rosetti îĭ va ţine locul.

Primim următoarea carte postală.

Domnule Redactor,

In ziarul D-voastră de ierĭ am vĕzut o informaţiune, prin care arătaţĭ că eŭ aşĭ fi rectificat raportul meŭ în privinţa necurăţenieĭ băilor din strada Vesteĭ, prin luarea uneĭ băĭ.

Vĕ rog, să credeţĭ, că acea baie am făcut'o în scopul d'a mĕ convinge, dacă raportul meŭ a influenţat întru cât va.

1890, Iulie 8.

Dr. Baican.

D. Dr. Baican este un adevĕrat martir al profesiuneĭ sale: după ce constată starea insalubră (?) a stabilimentuluĭ de băĭ din strada Vesteĭ într'un raport oficial, voeşte apoĭ să'şĭ dovedească pe pielea D-sale că a avut dreptate!

Nu ştim ce convingere a căpĕtat D-rul Baican în urma băieĭ; nouă însă acest procedeŭ de convingere ne dovedeşte că D-sa singur n'a crezut ce a spus în raport.

La această aserţiune a noastră, nu vom admite altă desminţire, de cât vr'o boală pe care D. Dr. Baican ar căpăta-o în urma băieĭ.

Las'că nu'ĭ dorim aceasta, dar şi suntem sigurĭ că lucrul e imposibil şi de aceia îl sfătuim să'şĭ maĭ înfrâneze patima şi să nu se ia după D-rul Rădulescu.

Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul,* pentru a putea reduce cu 25% preţul publicaţiunilor a renunţat cu desĕvârşire la serviciul agenţilor de publicitate, şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie Str. Nouă, No. 10.

Pe timpul vereĭ administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul* primeşte abonamente cu numĕrul.
10 banĭ în toată ţara.
15 banĭ în streinătate.

Hortansa Manolescu, soţie: Zmaranda Manolescu, mumă, Ioan Stoinescu, socru; Irina, Nicolae şi Constantin Manolescu, fiĭ; Dr. Constandin Manolescu, frate; Dimitrie Manolescu, frate; Major Alexandru Manolescu, frate; Mari Ivanovicĭ, soră; Zoe Racoveanu, soră; Ecaterina Radovicĭ, soră; Locot.-Colonel Ivanovicĭ, cumnat; Emanoil Racoveanu, cumnat; Climent Radovicĭ, cumnat; Petrache Şerbănescu, cumnat; Guţă Stoinescu, cumnat; Olga Manolescu, cumnată; Elisa D. Manolescu, cumnată; Elisa A. Manolescu, cumnată; Mari Stoenescu cumnată; Elena Şerbănescu cumnată; Lucia şi Alexandru Krăsnaru, nepoţĭ; Didina, Zozo, Virgiliu, Nicolae, Eliza, Ionel, Vintilă şi Lucia Racoveanu, nepoţĭ; Viorica şi Ionel Radovicĭ, nepoţĭ; Margareta Manolescu, nepoată, precum şi familia Alexandrescu, Filitis, şi Deşliu verĭ aŭ durerea a vĕ încunoştiinţa pierderea prea iubituluĭ lor.

Capitan Nicolae I. Manolescu

în etate de 48 anĭ

încetat din viaţă ierĭ Duminică 8 Iulie ora 4 p. m. şi vĕ roagă să bine voiţĭ a asista la ceremonia funebră ce se va săvêrşi mâine 10 Iulie ora $8^1/_2$ dimineaţa în Biserica Olarĭ, de unde cortegiul va porni la cimitirul Sf Vinerĭ.

Amiciĭ şi cunoscuţiĭ defunctuluĭ, care nu aŭ primit încunoştiinţărĭ personale sunt rugaţĭ să considere aceasta ca învitaţie.

Tipografia Modernă Gregorie Luis Strada Academiei 24.